

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE. o o o o o o o o o o o o o o o o

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

**c) AT FORBEDRE KVINDERS OG
BØRNS KAAER, SÆRLIG AD LOV-
GIVNINGENS VEJ.**

▲ ▲ ▲ ▲ ▲ UDGIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▼ ▼ ▼ ▼ ▼ ▼ ▼

35. AARG.

30. December 1919.

Nr. 22.

KVINDERNE OG SAMFUNDSØKONOMIEN

Under Overskriften »Kvindeluksus og Samfunds-Økonomi« skriver Fru I. M. Holten-Nielsen i Berlingske Tidendes Søndagsblad »Kvinden og Hjemmet« for 14. Decbr. følgende:

Er det rigtig eller forkasteligt at udstille Modens sidste dristige og kostbare „Skrig“ paa Kjolernes Omraade i vore Butiksvinduer?

Skønt der om dette Spørgsmaal er fremsat Meninger af adskillige Damer, hvoriblandt Repræsentanter for Landets Styrelse, har ingen af dem slaaet ned paa det, der samfundsmæssigt set er Sagens Kerne.

Hvad de Handlende pynter deres Vinduer med, er ikke det afgørende for Landets Moral — saa tungt et Ansvar bærer d'Hrr. nu heller ikke — men det, at disse Ting føres i Mængder i alle Forretninger, viser, at der er Købere til dem.

Heri ligger Sagens Betydning for Samfundet. En Mængde Mennesker køber dyrt — altfor dyrt — rene Luksusvarer, som indføres fra Udlandet, bytter med andre Ord Landets Penge bort med Ting, der slet ikke har nogen blivende Værdi. De forringer vor økonomiske Status, og denne er — sørgeligt nok — allerede meget ringere, end de fleste tror.

Vi gaar ud af Krigsperioden daarligere stillet i økonomisk Henseende, end vi gik ind i den, og hvad der er et endnu værre Tegn, daarligere end de øvrige smaa neutrale Lande, som det ligger nær at sammenligne os med.

Det sikreste Kendetegn paa et Lands Op- eller Nedgang er Valutakursernes Stigning eller Fald. Og naar vi ser den norske Krone, den hollandske Gylden og den schweiziske Franc i rask Opgang, den svenske Krone tæt ved pari og vor egen nede i 89 eller 69 Øre, eftersom den ses med amerikanske eller engelske Øjne, maa det jo nok give os noget at tænke paa. *Det er nemlig og vil i lange Tider være disse Lande, vi maa indføre en væsentlig Del af vore Varer fra, og vor Handelsbalance vil følgelig blive daarligere og daarligere.*

Grunden til Nedgangen er den, at vor Produktion og Udførsel ikke staar paa Højde med vor Indførsel. I det Øjeblik, et Land med flittig Udnyttelse af sine Hjælpkilder hæver Produktionen, saa at Udførslen bliver større end Indførslen, bliver det rigt. Hvis derimod Indførslen er den største, bliver det fattigt. De Mennesker, der ved at benytte Konjunkturerne, har tjent Penge under Krigen, har gavnet Landet. Men naar de straks giver dem ud igen til Automobiler, Pelse, Silke og Kniplinger, skader de det. Thi dels forringer de igen Landets nylig forøgede Pengebeholdning, dels giver de et for den almindelige Økonomi uheldigt Eksempel. Kun det Menneske, der ved sin Arbejdskraft skaber Værdi i Samfundet, har i Virkeligheden Ret til at bruge af dets Midler.

Her ligger det farlige ved de kostbare og fristende Toiletter som ved al anden Luksus. Den Kvinde, der giver en urimelig Mængde Penge for rene Luksusvarer uden samtidig paa en eller anden Maade at skabe Værdier, som opvejer Pengetabet, er med til at ruinere sit Land.

Hvorfor kalder vi den nærværende Tid Kvindens Aarhundrede?

Hvorfor har vi paa de fleste Omraader faaet lige Ret med Mændene og paa adskillige endog større?

Hvorfor har vi faaet Repræsentanter for vort Køn valgt ind i Landets forskellige lovgivende og raadgivende Forsamlinger?

Er det for at være ukritiske, fordringsfulde Pyntedukker, der benytter den politiske Interesse, der ventes af os, som et nyt Koketteri og for Resten lader fem være lige og Verden gaa sin skæve Gang?

Eller er det for at bruge vor Hjerne til at tænke med, vore Hænder til at arbejde med, vor moderlige Omhu til at værne de Svage og vor husholderiske Evne til at holde Samfundet i Balance.

Svar udbedes.

Omtrent samtidig gør et af vore Medlemmer, Marie Ingerslev, Saxkøbing, os opmærksom paa en Artikel i Berl. Tid. for den 9. Decbr., i hvilken Fol-